

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Et Blad fra Himlen.

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 286. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr02val-shoot-idm140429412450048/facsimile.pdf> (tilgået 19. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

de saae at det ikke var et Træ af deres Slags, men de sagde ikke Noget, hverken Ondt eller Godt, og det er altid det sikreste naar man er dum.

Da kom, gennem Skoven, en fattig, uskyldig Pige; hendes Hjerter var reent, hendes Forstand stor gennem Troen, al hendes Arvegods i denne Verden var en gammel Bibel, men fra dens Blade talte til hende Guds Stemme: ville Menneskene Dig ilde, husk af Historien om *Joseph*: »de tænkte ondt i deres Hjerter, men Gud tænkte at vende det til det Bedre.« Løder Du Uret, miskjendes og forhaanes, husk *Isa* den Reneste og Bedste, han som de spottede og nagiede til Korsets Træ, hvor han bad, [106] »Fader, forlad dem, de vide ikke hvad de gjøre!«

Hun standsede sin Gang foran den vidunderlige Væxt, hvis grønne Blade duftede saa sødt og vederqvægende og hvor Blomsterne i det klare Solskin syntes et heelt Farve-Fyrværkeri; og det klang fra hver, som gjenlød den Melodiernes dybe Brønd der i Aartsinder ikke tømmes. Med from Andagt saae hun paa al den Guds Herlighed; hun bøjede een af Grenene ned for ret at beskue Blomsten og indaande dens Duft, og det lyst i hendes Sind, det gjorde hendes Hjerter saa vel; gjerne havde hun eiet en Blomst, men hun nænte ikke at bryde den af, den vilde jo snart visne hos hende; og hun tog kun et eneste af de grønne Blade, bar det hjem, lagde det i sin Bibel og der laae det friskt, altid friskt og uvisneligt.

Mellem Bibelens Blade laae det gjennt; med Bibelen blev det lagt under den unge Piges Hoved, da hun Uger efter laae i sin Liggkiste, med Dødens heilige Alvor paa det fromme Ansigt, som om det afprægede sig i det jordiske Støv at hun nu stod for sin Gud.

Men ude i Skoven blomstrede den vidunderlige Væxt, den var snart som et Træ at see til, og alle Trækfugle kom og bøjede sig for den, Svalen og Storken især.

»Det er udenlandsk Skaber!« sagde Tidsel og Borre, »saaledes kunne vi her hjemme dog aldrig bære os ad!«

Og de sorte Skov-Snegle spyttede paa Træet. 25

Saa kom Svinehyrden, han ruskede Tidsler og Ranker op for at brænde Aske af det Grønt; hule det vidunderlige Træ, rykket op med alle Rødder, fik han med i Bundtet; »det skal ogsaa gjøre Gavn!« sagde han og saa var det gjort. [107]

7 Menneskene] Menneske [et] G, Menneskene D. 16 hver] enhver D. 21 den vilde] da vilde den G, den vilde D.